

anvendelse af f. eks. vindkraft, såfremt dette fremtidigt skulle være sig muligt og hensigtsmæssigt.

Der er endvidere indsat et nyt nr. 3, som svarer til den ændring, der var indeholdt i handelsministerens besvarelse af energipolitisk udvalgs spørgsmål 32. Bestemmelsen tilsigter, at elproduktionsanlæg skal søges indrettet med sigte på opnåelse af den størst mulige nyttevirkning af det anvendte brændsel, herunder ved kombineret el- og varmeproduktion. En række undersøgelser om disse spørgsmål er iværksat gennem udvalgsarbejde under boligministeriet, og når resultater om dette arbejde foreligger, vil der kunne tages stilling til anvendelse af denne nye bestemmelse.

Endelig er § 13, stk. 2, ændret, således at det nu ligger klart, at § 13 både kan anvendes ved udstedelse af generelle forskrifter og ved konkrete enkeltstående afgørelser. Det er samtidig fastslået, hvornår henholdsvis individuelle og generelle afgørelser kan træffes.

Af hensyn til EF-bestemmelserne må § 13 fortsat omfatte alle producerende elforsyningsvirksomheder.

Elværkernes omkostninger i forbindelse med foranstaltninger efter § 13 vil kunne indregnes i elprisen jfr. §§ 9 og 10. Prisbestemmelserne vil blive administreret således, at en virksomheds nettoprovenu ikke forringes på grund af påbudte foranstaltninger efter § 13.

Til § 14.

Som nævnt under bemærkningerne til § 3 svarer den nye § 14 til stærkstrømslovens § 2 in fine om grænsetvistsager og sager om samarbejde mellem interesserede parter. Bestemmelsen omfatter såvel elforsyningsvirksomheder under det almindelige bevillingssystem som andre elforsyningsvirksomheder.

Stærkstrømslovens § 2 in fine er sålydende:

„2. Elektricitetsrådet bemyndiges til efter forudgående mæglingsforsøg at træffe afgørelse i tilfælde af grænsetvist mellem to eller flere anlæg, hvorunder der også vil være at tage fornødent hensyn til forbrugernes interesser.

3. De af elektricitetsrådet truffene afgørelser, der vedrører de i punkt 1 og 2 i nærværende paragraf omhandlede forhold, kan inden en af ministeren for offentlige arbejder nærmere fastsat frist indankes for denne til endelig afgørelse.

4. Stridigheder, der vedrører spørgsmål om samarbejde mellem de interesserede parter, kan, når

samtlige disses tilslutning dertil er givet, forelægges for elektricitetsrådet til endelig afgørelse, idet dog rådet med billigelse af ministeren for offentlige arbejder kan henvide de omhandlede spørgsmål til afgørelse for domstolene.“

Ved udtrykket „interesserede parter“ i § 14, stk. 1, kan der bl. a. henvises til den kreds af organisationer, der var omtalt i § 3, stk. 2, i marts-forslaget.

Til § 15.

Tidligere § 14. Bestemmelsen er uændret, bortset fra en rent redaktionel ændring.

Til § 16.

Tidligere § 15. Bestemmelsen er uændret.

Til § 17.

Paragraffens affattelse har sammenhæng med opgivelsen af § 3, stk. 2, og indsættelsen af den nye § 14.

Da det ikke har været hensigten og fortsat ikke er det at forhindre frivillige forbedringer af strukturen med henblik på at opnå en rationel og effektiv elforsyning, er det fundet rigtigt at udforme overgangsbestemmelserne på en sådan måde, at de kan tjene til fremme af denne frivillige udvikling. Dette er sket ved indsættelse af stk. 2 af ordene „alene eller i fællesskab med andre . . .“, samt ved at erstatte ordene „meddelt godkendelse eller afslag på ansøgningen“ med „afgjort deres ansøgning“.

Den nye formulering medfører, at der ikke kan stilles krav om strukturændring, bl. a. fusionering, hvorved f. eks. elforsyning til øsamfund kunne indrages i et større forsyningsområde, som betingelse for meddelelse af bevilling.

Fjernelse af § 3, stk. 2, og retten for bestående virksomheder til at opnå bevilling medfører som nævnt ad § 1, at elforsyningsloven ikke kan blive det redskab til påvirkning af forsyningsstrukturen, som oprindeligt var forudsat. — Ønskelige strukturtilpasninger kan herefter kun fremmes ved forhandling med de implicerede parter eller i medfør af den nye § 14, stk. 2, såfremt de interesserede parter bliver enige om at henvise samarbejdsspørgsmål til handelsministerens endelige afgørelse.

Loven foreslås ikraftsat den 1. februar 1976.

Til § 18.

Tidligere § 17. Bestemmelsen er uændret.